

гарантуванням державою виконання органами місцевого самоврядування своїх зобов'язань. Надаючи гарантії за місцевими позиками, держава сприяє зниженню кредитного ризику для кредиторів та відсоткової ставки за користування позиковими коштами для муніципалітетів[4].

Отже, проаналізувавши особливості здійснення запозичень на місцевому рівні у європейських країнах, доходимо висновку, що практика здійснення місцевих запозичень є широко розповсюдженою серед зарубіжних країн.

Список літератури

1. Муніципальні фінанси : навч. посіб / за ред. О. П. Кириленко. Тернопіль : Астон, 2015. 360 с.
2. Бюро економічного аналізу : сайт. URL: <http://www.beafnd.org> (дата звернення: 12.04.2020).
3. Європейська хартія місцевого самоврядування : від 15.10.1985 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_036 (дата звернення: 12.04.2020).
4. Charles C., Shon J. The impact of public debt on state borrowing cost in the 34 US bond market before the great recession. *Journal of Public Budgeting, Accounting & Financial Managemet*. 2018. Vol. 30, Iss. 3. Pp. 335–346.

УДК 621.73.06

Гордієнко В. В., студент

Науковий керівник: Харченко М. В., к.е.н.

Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук, Україна

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ЗАПАСАМИ

Підприємствам всіх форм власності для здійснення господарської діяльності потрібно закуповувати запаси (сировину, матеріали, запасні частини, комплектуючі вироби, напівфабрикати, малоцінні та швидкозношувані предмети), які є найбільш вагомою та значною частиною активів підприємства. Запаси посідають особливе місце у складі майна та мають домінуючі позиції у структурі витрат підприємств не залежно від видів і сфер діяльності.

Управління запасами - це складний процес, який включає різновид методів управління які направлені на діяльність, метою якої є зменшення до мінімуму щорічних витрат на утримання запасів.

До складу запасів належать: продукція виробничо-технічного призначення, споживчі товари, які перебувають на різних фазах виробництва й обігу, та очікують вступу в процес виробничого або особистого споживання [1].

До загальної класифікації запасів належать такі види, як:

1) поточні запаси, які призначені насамперед забезпечувати безперебійність виробничого або торгового процесу між черговими поставками. Вони мають змінну величину.

2) страхові запаси - потрібні у разі непередбачуваних обставинах для безперебійного забезпечення матеріалами або товарами виробничого або торгового процесу. До видів страхових запасів належать: запаси готової продукції на складі – призначені для компенсації коливань попиту на ринку; виробничі запаси сировини, матеріалів і комплектуючих виробів, призначені для запобігання ризику раптової зупинки виробництва внаслідок їх несвоєчасної доставки. Обсяг запасів залежить лише від того, наскільки гарантованим і стабільним є забезпечення підприємства.

3) виробничі запаси потрібні для виробництва, товарні запаси – для купівлі або продажу (сировина, матеріали, напівфабрикати, комплектуючі вироби, інструменти, малоцінні та швидкозношувані предмети, запасні частини до обладнання,).

4) збутові запаси – це готова продукція, яка знаходиться на складі підприємства-виробника яка чекає своєї черги для реалізації споживачам. Метою створення збутового запасу є забезпечення термінового обслуговування покупців (підприємства-виробники; підприємства оптової та роздрібною торгівлі).

5) запаси в дорозі – це товари, що в даний час знаходяться в процесі руху в транспортних засобах або в процесі перевалки і тимчасового збереження на складах транспортних організацій або митниці під час просування їх від постачальника продукції до покупця.

Також створення запасів необхідно і у зв'язку з сезонним характером виробництва чи транспортування. Такий вид запасів називають сезонним. Проте запас несе і негативний вплив на фінансовий стан підприємства, бо в запасах підприємство фактично «заморожує» частину засобів, вилучаючи їх з обороту. Управління запасами пов'язане з проблемою досягнення оптимальної рівноваги між двома конкуруючими чинниками: мінімізацією капіталовкладень у запаси та максимізацією рівня надійності обслуговування споживачів продукцією даного підприємства [2].

До системи управління запасами – комплект правил, норм і показників, які визначають момент часу й обсяг придбання продукції для поповнення запасів.

Головні параметри системи управління запасами: точка замовлення – найменший рівень запасів продукції підприємства, при досягненні якого необхідно їх обов'язкове поповнення; нормативний рівень запасів – розрахунковий розмір запасів, що досягається під час чергової закупівлі; обсяг окремого придбання запасів; частота закупівель – встановлена періодичність поповнення запасів продукції; кількість продукції для поповнення запасів підприємства, при якій досягається мінімум витрат на зберігання відносно заданих витрат на поповнення і заданими альтернативними витратами капіталу який інвестований.

Отже, прийняття оптимального рішення управління запасами потребує врахування багатьох чинників, підставою яких є оптимізація господарської діяльності в цілому та мінімізація витрат пов'язаних з цією діяльністю. Система управління запасами завжди повинна спиратися на пошук логістичного компромісу. Складність у виборі певного управлінського рішення залежить від

умов, в яких функціонує підприємство, професіоналізм і здібності менеджера з логістики прийняти належне рішення.

Зміст запасів постійно пов'язане з витратами, проте господарюючі суб'єкти змушені їх постійно створювати, нестача запасів може призвести до втрати прибутку.

До основних завдань управління запасами на підприємстві належить: аналіз стану запасів у різний період часу; встановлення найважливіших першочергових рішень при управлінні запасами; вибір способу дій (моделі) управління запасами; розрахунок кількості придбання; визначення остаточного часу оформлення замовлення.

Для вирішення завдань управління запасами належить: вибір стратегії поповнення запасів, розрахунок критичних крапок, розрахунок точок замовлення, аналіз структури запасів по методу ABC, впровадження систем планування потреби в матеріалах (MRP-1 і MRP-2), що дає змогу управління запасами, в якій виробництво, і, відповідно, запаси плануються виходячи з попиту на кінцеву продукцію.

Отже, впровадження логістичних рішень для управління запасами приведе до нового рівня розвитку діяльності підприємства, насамперед, забезпечення економічної стійкості у конкурентному середовищі.

Список літератури

1. Глогусь О. Логістика : навч. посіб. Тернопіль : Економ. думка, 2006. 332 с.
2. Крикавський Є. В. Логістика для економістів : підручник. Львів : Нац. ун-т «Львівська політехніка», 2004. 448 с.
3. Пол Р. Мэрфи-Мл., Дональд Ф. Вуд. Современная логистика / пер. с англ. О. Пелявського. М. : Вильямс, 2016. 720 с.
4. Пономарьов Ю. В. Логістика : навч. посіб. Київ : Центр навч. літ., 2009. 328 с.

УДК 338.48

Гридина А. В., студентка

Глизнуца М. Ю., к.э.н., доцент

Перерва П. Г., д.э.н., профессор, заведующий кафедры менеджмента инновационного предпринимательства и международных экономических отношений

Национальный технический университет «Харьковский политехнический институт», г. Харьков, Украина

РОЛЬ ТУРИЗМА В ФОРМИРОВАНИИ ВВП И ОБЕСПЕЧЕНИИ ЗАНЯТОСТИ НАСЕЛЕНИЯ

Формирование валового внутреннего продукта и обеспечение занятости трудоспособного населения является одной из существенных характеристик экономики любой страны, благосостояния ее народа. Проблема занятости трудоспособного населения рассматривается как одна из наиболее значимых,